

Eduard Limonov: Heil! Smrti zdar

Tradice budoucnosti byla obnovena na stránkách Dělského potápěče. Texty, které nevyšly knižně, budou postupně doplňovány.

Druhý sešit Edice Fascikly je tentokrát věnován **Eduardu Limonovovi**. Ruský *enfant terrible* patří k onomu vybranému druhu literátů, kteří neváhali za své (či jiné) ideály bojovat, dokonce se zbraní v ruce: od lorda Byrona, který se v čele dobrovolnického sboru vydal osvobodit Řecko z muslimské poroby, přes d'Annunzia, Psichariho, Jüngera, Montherlanta, Saint-Exupéryho, Malrauxe, Eggerse či našeho Rudolfa Medka až k Mišimovi. A právě k „poslednímu samurajovi“ má Limonov nejbliž. Oba totiž patří ke generacím mužů již výrazně formovaných filmovou či hudební pop-kulturou. Oba však také prosluli adorací hrdinství, odvahy a sebeobětování hodných archaické etiky („se štítem nebo na štítě“).

Když italský režisér Luchino Visconti některé své postavy obrazově kontemploval „jako ztepilé řecké sochy“, jenže „už potřísněné pískem moderní pláže a zhýčkané neřestmi velkoměsta“, vyjádřil tím vlastně něco velmi obdobného. V 90. letech tento (zdánlivý) rozpor autenticky ztělesnil Limonov – a jako takový nás zajímá nejvíc. Současní mladí muži jsou určitě zjemnělí civilizací; znamená to však, že nemohou mít odvalu? Anebo na okolnostech nezáleží a stačí se rozhodnout pro vítězství, byť třeba „jen“ nad vlastní pohodlností? Odpověď na tyto otázky hledejme mezi řádky: Heil! Smrti zdar.

Ukázky z knihy Eduarda Limonova *Анатомия героя* k českému vydání připravil a poznámkami opatřil Karel Veliký.